

วาทะ....คำคม....จากมัทนะพาธา

นำเสนอเมื่อ : 12 ก.ค. 2552

วาทะคำคมจากมัทนะพาธา ที่หลายๆ คนคงจำได้ดี (ส่วนมากรุ่นหนุ่มน้อย สาวน้อย)
เป็นคติสอนใจใช้ได้ทุกยุคทุกสมัยคะ...

ความรักเหมือนโรคา บันดาลตาให้มีตม

ไม่เย็นและไม่ยล อุปสรรคใดใด

ความรักเหมือนโคธีก กำลังศึกผิขังไว้

ก็โลดออกจากคอกไป บ ยอมอยู่ ณ ที่ขัง

ถึงหากจะผูกไว้ ก็ดึงไปด้วยกำลัง

ยิ่งห้ามก็ยิ่งคลั่ง บ หวนคิดถึงเจ็บกาย

สุเทษณ์ รักจริงมีจริงฤก็ไฉน อรไท่บ่แจ้งการ

มัทนา รักจริงมีจริงก็สุระชาญ ชยะโปรดสถานใด

สุเทษณ์ พี่รักและหวังวรุจะรัก และบทอดบทิ้งไป

มัทนา พระรักสมัครณพระหทัย ฤจะทอกจะทิ้งเสีย?

สุเทษณ์ ความรักละเหี่ยอุระระทด เพราะมีอาจจะคลอเคลีย

มัทนา ความรักระทดอุระละเหี่ย ฤจะหายเพราะเคลียคลอ

สุเทษณ์ โอ้ไ้กระไรนะมะทะนา บมิตอบพะจีพอ?

มัทนา โอ้ไ้กระไรอะมระง้อ มะทะนามิพอดี

อ้ออะรุณแอร่มระเรื่อรุจี ประดุมะโนภิรมระดี ณ แกรัก

แสงอะรุณวิโรจน์นะภาประจักษ์ แฉล้มเฉลาและโคภินัก นะฉั่นใด

หญิงและชายยามระตือทัย สว่างณกลางกะมลละไม ก็ฉันนั้น
แสงอุษาสะกาวพะพราวณสวรรค์ ก็เหมือนระตีสุทธิอัน สว่างจิต

โอ้อ่านากใจ ละฉะโนะเป็นฉะนี้

แต่ไรก็ไม่มี มะนะนี้กระหะหน

ไม่เคยจะเชื่อว่า รตินั้นจะสัปดน

มาสู่ ณ ใจตน และจะต้องระทมระทวย

เมื่อก่อนสืขายรัก ก็มีพักจะเออจะอวย

อวดดีและอวดด้วย บ่ มีเคยจะลุ่มจะหลง

ทั้งเคยเยาะเย้ยหยัน นระผู้พะว้าพะวง

ว่าเขานะเขลาคง จะ บ่ พันระอิดระอา

เคยว่านุชกล่าว วจะลวงยุพาและพา

ไปร่วมสืเนหา บ่ มีซ้าก็ทอดก็ทิ้ง

ดังนั้นสืแม่ชาย อภิปรายและอ้อยและอิ่ง

เราจึงมิสูงสิง และ บ่ รักสมัครสมาน

ครานี้สืพบชาย วรฐปวิเศษวิศาล

ใจวาบและหวามปาน ฤตินั้นจะโลดจะลอย

เธอนั้น ฤ เจียมตัว กิริยาก็เรียบก็ร้อย

ไม่มีละสักัน้อย จะแสดงณท่วงณที่

ว่าเธอประสงค์จะ อภิรมย์ฤดีระดี

เป็นแต่ขำเลื่องที่ ดนุบ้าง ณ ครั้งคราว

คราใดประสบเนตร ฤ ก็เรลระรอนละหนาว

เธอไกลก็ดูราว นกะไรตะวันและเดือน

โอ้อว่า ณ ครานี้ แหละฤดีจะพันจะเพื่อน

ด้วยรักกระทำเชื่อน ละฉะนี้จะทำไฉน

